

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीरामा० वा० उ० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथागतेन लक्ष्मणेन रामाश्वासनं ॥ तत्रेति ॥ केशिनी काचिन्दी  
तिकतकः ॥ १ ॥ दिवसस्यार्धमर्धदिवसं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अश्रुपूर्णाभ्यां नेत्राभ्यामुपलक्षितं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ उपासितुं तवेति शेषः ॥ ९ ॥ माशुचः सीतावि

एवंगतेन संतापं कर्तुमर्हसिराघव ॥ सीतार्थे राघवार्थे वा हृदो भवनरोत्तम ॥ २८ ॥ श्रुत्वा तु व्याहृतं वाक्यं सूतस्य परमाद्भुतं ॥ प्रहर्षमतुलं  
लेभे साधुसाध्विति चाब्रवीत् ॥ २९ ॥ ततः संवदते रेवं सूतलक्ष्मणयोः पथि ॥ अस्तमर्के गते वासं केशिन्यां तावथोषतुः ॥ ३० ॥ इत्यार्षे  
श्रीम० वा० उ० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तत्र तारजनीमुष्य केशिन्यां रघुनंदनः ॥ प्रभाते पुनरुत्थाय ल  
क्ष्मणः प्रययौ तदा ॥ १ ॥ ततो र्यदिवसे प्राप्ते प्रविवेश महारथः ॥ अयोध्यां रत्नसंपूर्णां हृष्टपुष्टजनावृतां ॥ २ ॥ सौमित्रिस्तु परंदैन्यं जगा  
मसु महामतिः ॥ रामपादौ समासाद्य वक्ष्यामि किमहंगतः ॥ ३ ॥ तस्यैवं चिंतयानस्य भवनं शशिसन्निभं ॥ रामस्य परमोदारं पुरस्ता  
त्समदृश्यत ॥ ४ ॥ राज्ञस्तु भवनद्वारि सोऽवतीर्य नरोत्तमः ॥ अवाङ्मुखो दीनमनाः प्रविवेशानिवारितः ॥ ५ ॥ सदृष्ट्वा राघवं दीनमासी  
नं परमासने ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां ददर्शाग्रजमग्रतः ॥ ६ ॥ जग्राह चरणौ तस्य लक्ष्मणो दीनचेतनः ॥ उवाच दीनया वाचा प्रांजलिः  
सुसमाहितः ॥ ७ ॥ आर्यस्याज्ञां पुरस्कृत्य विस्तृत्य जनकात्मजां ॥ गंगतीरे यथोद्दिष्टे वाल्मीके राश्रमे शुभे ॥ ८ ॥ तत्र तां च श्रुभाचारा  
माश्रमांति यशस्विनीं ॥ पुनरप्यागतो वीरपादमूलमुपासितुं ॥ ९ ॥ माशुचः पुरुषव्याघ्रकालस्य गतिरीदृशी ॥ त्वद्विधानहि शोचंति बुद्धि  
मंतो मनस्विनः ॥ १० ॥ सर्वक्षयां तानि च याः पतनां ताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगां तामरणां तं च जीवितं ॥ ११ ॥

योगेनेति शेषः ॥ १० ॥ यथा बुद्ध्या मनस्विनो न शोचंति तां बुद्धिमाह ॥ सर्वे इति ॥ निचयारावणादेरिव महत्तरैश्वर्याणि ॥ अवश्यं क्षयांतान्येव नाशांतान्येव ॥ समुच्छ्रयाः  
इंद्रजिदादेरिव शौर्यवीर्यादिजनितौ च त्यागि पतनांतान्येव ॥ संयोगायुवयोरिव विप्रयोगां ताः ॥ सर्वस्य जनिमतो जीवितं मरणांतमेव ॥ ११ ॥